

Fredensvej 5

Min lyst til at vide noget mere om husene på Fredensvej og deres beboere har ført mig til nr 5, hvor jeg har fået en aftalemed den 90-årige Kirsten Krogh Jensen

Jeg kender Kirsten fra en tid ca. 20 år tilbage, hvor jeg "svang" tennisketcheren med hende og hendes mand Jørgen, der desværre nu er væk.

Jeg skal blive overrasket og underholdt.

Det første Kirsten viser mig, efter at vi har slået os ned i den hyggelige stue, er SØLLERØDBOGEN fra 1981, hvor Ady Rechnitzer s. 100 ff har skrevet en artikel om "Skodsborgfiskerne"

Historien er fortalt af Svend og Carl Madsen, sønner af fisker Svend Laurits Madsen og hustru Johanne Oline. Gamle vedbæk'ere husker nok især Carl, der som fisker søgte til Vedbæk, hvor han ejede bådene "Ørnen" og "Falken" i kompagniskab med fisker Jørgen Nielsen.

Svend og Carl havde tre søstre Ingeborg, Carla og Astrid, og de fem søskende kan vi se samlet på et dejligt billede s. 104 i Søllerødbogen 1981

Det er først, da den 90-årige Kirsten peger på Ingeborg midt i billedet med ordene "Det er min mor", at jeg ser sammenhængen.

Og Kirsten kan fortælle, i nogen grad støttet af de data vi i øvrigt har indsamlet:

Hendes far Wilhelm Krogh Andersen stødte sammen med hendes mor Ingeborg Madsen under skøjteløb i Maglemosen eller Bøllemosen Det har antagelig været omkring 1921. Hendes storebror Erik blev født i 1924, Kirsten er selv født i 1927, og liilesøster Ellen Margrethe i 1932

Familien boede i ejendommen Larsensvej 26.

En undersøgelse i vejregistret fra 1929 viser registreringen af navnene W. Krogh Andersen, K Madsen og S Madsen. Kirsten mener, at de to må være hendes morbrødre fiskeren Carl og Svend. Hun husker, at hendes familie boede i stueetagen, mens der i kælderen boede en anden Madsen, der ikke var familie. Kirsten husker her bedst den kærlige hustru "Mabu" og datteren Aase.

"Mabu"s omsorgsgen fik hele familien især glæde af, da Kirsten som 12-årig mistede sin mor, men overalt oplevede Kirsten stor hjælpsomhed.

Vejregistret viser at familien Krogh Andersen blev boende indtil 1943.

Jeg antyder muligheden for et mindre kultursammenstød, da den unge fremadstræbende Krogh Andersen blev en del af familien i det fiskerdominerede hus, men det afvises ganske af Kirsten. Hendes far kom fra et jysk håndværkermiljø og faldt hurtigt til i nr. 26. Såvel hans krav overfor børnene om gennemførelse af de daglige pligter og om overholdelse af aftaler som hans kærlighed og retfærdighedssans harmonerede fint med de værdier, som familien Madsen hyldede.

Kirsten mener, at hun har været 16-17 år, da hun flyttede fra Vedbæk. Det var efter mellemskolen på Rungsted Statsskole og inden gymnasietiden på Ordrup Gymnasium.

Fra årene i Vedbæk fortæller Kirsten:

Billedet af klassekammeraterne fra 1 klasse i Vedbæk Skole årgang 1934 hjælper på hukommelsen. Kirsten er nr. 3 fra venstre på 1 række.

Sammen med malersønnen John Jacobsen yderst til højre brillede Kirsten til gymnastiktimerne, når de skulle vise øvelserne for de andre.

Billedet kalder navnene frem. Mange kom fra børnehjemmet på Aggershvilevej, der oplevede diskriminationen fra såvel lærere som kammerater. Da Kirstens far hørte om børnene, der ikke fik invitationer til børnefødselsdagene, tog han sagen i sin egen hånd og sørgede for at alle klassekammerater fra Aggershvilehjemmet fik sendt en invitation til Kirstens fødselsdag. Kirsten husker, hvordan børnene gik rundt og viste invitationen frem.

Kirsten følte sig privilegeret i skolemiljøet. I Vedbæk Skole var hun "den lille dygtige Kirsten", hvis navn altid stod på tavlen blandt de 10 hurtigste til at løse opgaver.

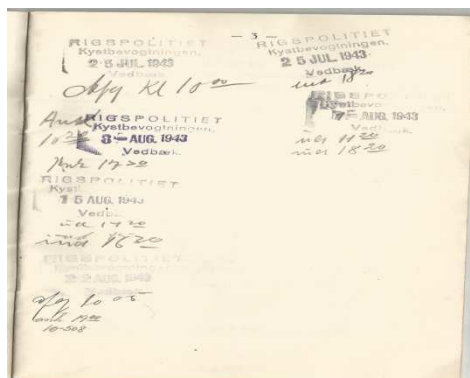
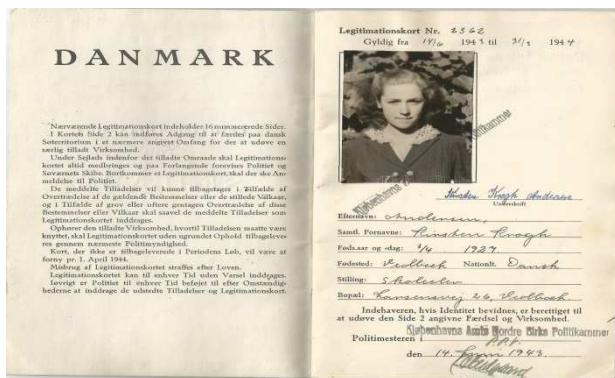
Tæt ved skolen lå Holmevej, hvor bl.a. doktor Philipsen i nr 17 huserede. Det var ham der gav Kirsten den obligatoriske koppevaccination.

Og længere nede lå den store villa "Holmely". Her boede Jack Scherffenberg Møller, der gik i klasse med Kirstens tre år ældre bror Erik.

"Holmely", hvor Kirsten blev en hyppig gæst

Ofte gik turen ud på sundet i familien Scherffenberg Møllers store sejlbad. Under krigen var der begrænsninger i sejladsen, og man måtte have et legitimationskort for sejlads. Kirsten har stadig sit kort fra 1943 med kystbevogtningens stempler.

Fra tiden på Holmevej huskes Fru Scherffenberg Møllers venlighed og hjælpsomhed, bl.a med at overtale Kirstens far, der kun sjældent lod børnene overnatte udenfor hjemmet. Men den sidste nytårsnat under krigen (1944-45) lykkedes det takket være et par linier i et brev fra fru Scherffenberg Møller.

Kirsten lægger ikke skjul på, at hun var glad for Jack.

I mellemeskolen hørte Jack og hendes bror Eriks klassekammerater Torben og Mogens Blom til det sjak, der tog den daglige cykeltur til Rungsted Statsskole.

Det blev alderen for ungdomsselskaber. Men pigerne tog først det fine tøj på, når de var fremme på stedet. Det var gemt i papkasser, som man havde med.

Kirstens tanker springer lidt tilbage til de første barndomsår. Hendes bedste legekammerat var murermester Karl Petersens datter Ruth overfor på Larsensvej. Stikbold og legetøjstelefon snak var almindelige lege, men Kirsten ler, da hun husker, hvordan Ruths og hendes "købmandsbutikker" vakte opsigt, når de forsøgte at sælge den cement, de havde fået fat i fra Karl Petersens materialer.

Fra Larsensvej husker hun sommergæsterne Claus og Niels Monberg. Hun blev inviteret ind til familiens herskabelige vinterlejlighed på Østerbro i Classensgade. Pludselig dukker erindringen op om den elegante fru Monberg, de forærede hende et legetøjsservice.

Andre gode erindringer er den fastboende Torsten Lassen længere nede samt Harry Madsen i det store røde hus overfor. Mindre godt er mindet om Lange med bøllehatten, der oplevede den forsmædelighed at blive kastet i bølgerne, formentlig af politiske modstandere.

Kirstens blik falder igen på klassebilledet. Hun husker nu, at pigen helt til venstre på første række, der hed Jytte Jensen, også kom på Larsensvej.

Jeg vågner helt op, da Kirsten fortæller, at Jyttes far var vægter. Det må være vægter Jensen med døtrene Jytte og Mie boende i det fornylig nedrevne gule hus, der dengang lå på hjørnet af Jernbanevejs nu nedlagte udmunding i Engvej, og hvor min bror Aage og jeg i begyndelsen af fyrrerne deltog som optrædende i et "cirkus", hvor jeg bl.a gav Ludvig Brandstrups succesvise fra Apollorevyen "Hyp lille Lotte".

Jeg vil naturligvis gerne vide, om Kirsten så den forestilling. Selv om svaret er "nej", er vi begge helt flade af grin ved tanken om at Kirsten nok legede ude på Larsensvej, mens jeg optrådte inde hos Jensens.

Tilbage til Kirsten. Hvordan med jalousien og konkurrencen blandt de unge?

Kirsten siger modstræbende, at den mest omsværmede nok var Gerd, datter af overlæge Friderichsen i det store hus ved havnen. Emne udtømt.

Et "pust fra den store verden" og helt udenfor konkurrencevar den noget ældre Inge Sand, der boede som sommergæst på Marievej og allerede dengang var vidunderballetbarn.

Vi har været i Kirstens fotoalbum.

På armen af far. Man får et glimt af havepavillonen ind til Seindals i nr 24. Mon den er der endnu?

Vi skulle åbenbart altid fotografers på eller ved trappen foran huset, dog ikke da jeg kom i konfirmationskjolen

Jeg elsker dette billede af min mor.

Den unge fremadstræbende Krogh Andersen og hans hustru skulle selvfølgelig spille tennis og møde de rigtige mennesker. Den nye (stiftet i 1916) Vedbæk Tennisklub overvejende med landligger og københavner-medlemmer var stedet hertil. Når man ikke skulle betale, tyede man til den kommunale bane ovre på den anden side af jernbanen.

Med familiens flytning til Charlottenlund omkring 1944 ophørte Kirstens første vedbæktid, men der var dog stadig kontakt til mange venner.

Kirsten blev student i 1946 fra Ordrup Gymnasium, derefter exam pharm med discipelansættelse på apotek i Bredgade efterfulgt af titlen som cand pharm efter yderligere nogle studieår .

Jørgen Jensen mødte hun første gang i 1945. Jørgen kom hjem fra Sverige med den Danske Brigade.

De blev gift i julen 1953. Jørgens job i F.L. Schmidt førte dem et par år til USA. Kirstens erindring om hjemkomsttidspunktet udløser bemærkningen at hun aldrig før havde set "Hørsholm Motorvej". Så det må have været i nærheden af 1956.

Uddannelsen som cand.pharm gav arbejde på deltid i apoteket på Ordrupvej.

Nogle år efter hjemkomsten blev det til en lejlighed i Søllerød Park, og i 1974 lod de sig friste af et indbydende billede af Fredensvej 5 i Berlingskes annonce.

Forbindelsen til Vedbæk var genoptaget.

Forbindelsen mellem det nye og det gamle skabte mange déjà-vuer. Kirsten husker i dag, hvordan hun engang var på besøg i familien Havemanns strandvejsvilla. Fornemmelsen af "her har jeg været før" genvakte oplevelsen, da hun som barn af skolen var blevet sendt ud til netop denne villa for at hjælpe en jævnaldrende pige, der ligesom Kirsten havde mistet sin mor.

Kirsten og Jørgen er blevet kendte skikkelser, om end ikke helt i det miljø som Kirsten forlod for mere end 70 år siden.

Jørgen døde i 2009

Vi har på ny været i albummet.

Annoncen i Berlingske